

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/80/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716207684
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6716207684.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu B. Z., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom S. I. XXXX/XX, XXX XX P., teraz bytom W. XX, XXX XX P., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.269,83 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/147/2016-105 zo dňa 14.12.2017 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, príp. „súd“) rozsudkom zo dňa 14.12.2017 (v poradí druhým) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.269,83 eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.269,83 eur od 18.06.2016 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) a rozhodol, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu vo výške, ako bude rozhodnuté osobitným uznesením (druhý výrok). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok 76,- eur na účet Okresného súdu Zvolen v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (tretí výrok).

1.1. Rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 13C/147/2016-31 zo dňa 03.11.2016 (v poradí prvý) bol zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/197/2017-88 zo dňa 07. septembra 2017, ktorým bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Okresnému súdu odvolací súd vytkol, že bez vykonania dokazovania na preukázanie pravdivostnej hodnoty tvrdenia žalobcu, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až po konzultácii so svojím právnym zástupcom, ustálil, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť skôr, dňom nasledujúcim odo dňa zaplatenia jednotlivých splátok úveru, keďže žalobca uzatvorením zmluvy so žalovaným vedel o vzniku bezdôvodného obohatenia aj o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie vykonať dokazovanie podrobným výsluchom žalobcu nielen na okolnosti uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500008947, ale najmä na okolnosti jeho splácania, na dôvod vedúci žalobcu ku kontaktu s jeho právnym zástupcom (či prvotne oslovil právny zástupca žalobcu, alebo žalobca právneho zástupcu, na základe ktorej skutočnosti, či žalobca je /bol v minulosti/ stranou sporu v iných spotrebiteľských súdnych konaniach, v ktorých prípadne mohol získať vedomosť o problematike spotrebiteľských zmlúv a premlčaní a pod.). Výpoveď žalobcu okresný súd vyhodnotí jednotlivo aj vo vzájomnej súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi, určí počiatok plynutia subjektívnej premlčacej

doby, posúdi či došlo k premlčaniu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo nie a rozhodne o opodstatnenosti žaloby.

1.2. Z dôvodov (druhého) rozsudku okresného súdu vyplynulo, že predmetom konania začatého 22.06.2016 bolo zaplatenie istiny 1.269,83 eur spolu s 8 %-ným ročným úrokom z omeškania od 18.06.2016 do zaplatenia z titulu bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500008947 z 20.12.2011, ktorú žalobca považuje za absolútne neplatnú a úver za bezúročný a bez poplatkov; poukázal aj rozpor dojednanej odplaty s dobrými mravmi.

1.3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe navrhol jej zamietnutie uplatniac si nárok na náhradu trov konania. Okrem vznesenia námietky miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Zvolen uviedol, že porovnávanie úrokových sadzieb bánk a nebankových subjektov je nesprávne. Výška odplaty bola v čase uzatvárania zmluvy regulovaná osobitnou právnou úpravou (lex specialis) § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého nesmie odplata v spotrebiteľskej zmluve podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Hodnota priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatom, vzhľadom na spôsob jej určovania v spojení s tým, že ide o odplatu na finančnom (nie na bankovom) trhu bola hodnota priemernej odplaty určená Ministerstvom financií SR (podľa § 21 zákona č. 129/2010 Z. z. bola platnou hodnotou tá, ktorá bola naposledy zverejnená pred uzavretím zmluvy) pre rozhodné obdobie, v ktorom došlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, vo výške 45,66 %.

1.3.1. Poprel, že nedošlo k prijatiu návrhu na uzavretie zmluvy. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN uvedenou v bode 5 formuláru žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a RPMN schváleného úveru v jeho bode 6 vyplýva výhradne z toho, že RPMN úveru je možné určiť až po jeho schválení. Pre výpočet RPMN sú významné suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky. Pri podaní žiadosti o úver dátum vyplatenia úveru známym nie je, známym sa stane až pri schválení úveru. Potrebné je prihliadať na nepriamy účinok smernice č. 2008/48/ES.

1.3.2. Za zavádzajúci a nesprávny považuje výklad §-u 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch prezentovaný v žalobe. Uzavretá zmluva o revolvingovom úvere žiadne osobitné podmienky pre čerpanie úveru neobsahuje, pretože neboli dojednávané. Ustanovenie o spôsobe čerpania úveru, teda podľa žalobcu o spôsobe vyplatenia sumy, uzavretá zmluva o revolvingovom úvere obsahuje.

1.3.3. Ďalej žalovaný uviedol, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy v zmysle článku 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní je oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré predstavuje potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru). Zmluva o úvere teda údaj o jeho konečnej splatnosti obsahuje.

1.3.4. Zmluva podľa žalovaného obsahuje aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. s poukazom na článok 10 ods. 1 písm. h) smernice č. 2008/48/ES.

1.3.5. V časti sumy 544,41 eur (uhradenej pred 22.06.2014) žalovaný vzniesol námietku premlčania. Namietol aj existenciu svojho omeškania.

1.4. Aplikujúc § 42 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) okresný súd dospel k záveru, že námietka miestnej nepríslušnosti bola žalovaným vznesená včas pri prvom jemu patriacom procesnom úkone, avšak nedôvodne. Žaloba má základ v spotrebiteľskom vzťahu sporových strán, preto aj vydanie bezdôvodného obohatenia žiadané spotrebiteľom od dodávateľa je právom podľa osobitného predpisu v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a s poukazom na § 19 písm. d) C. s. p., pričom takéto isté ustanovenie obsahovala aj predchádzajúca procesná norma, Občiansky súdny poriadok.

1.5. Okresný súd mal preukázané, že žalobca dňa 15.12.2011 podpísal žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500008947, v bode 5 ktorej požiadal o poskytnutie úveru vo výške 840,- eur so splatnosťou 42 splátok 14-ty deň v mesiaci, s výškou mesačnej splátky 45,01 eur vrátane úrokov, s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) za

úver 70,02 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,02 % a s priemernou RPMN za úver vo výške 45,66 %. Celková čiastka, ktorú dlžník musí zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) bola 1.890,42 eur a celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť pri revolvingu predstavovala 1.080,24 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu bola 63,32 % a ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Žalovaný žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500008947 (ďalej aj „žiadosť/zmluva“) podpísal dňa 20.12.2011. V bode 6 žiadosti/zmluvy v rubrike Údaje o schválenom revolvingovom úvere opatrenej poznámkou „(nevypĺňajte)“ boli iným písmom dopísané údaje o poskytnutej čiastke úveru (úverový limit) 840,- eur, splatnosti úveru v 42 splátkach splatných 14. deň v mesiaci, výške mesačnej splátky 45,01 eur, celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.890,42 eur, RPMN za úver 65,52 %, ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,04 %, priemernej RPMN za úver 45,66 %. Poskytnutá čiastka revolvingu mala predstavovať 442,90 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú má dlžník zaplatiť, sumu 1.080,24 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,02 % a ročná úroková sadzba revolvingu 74,21 %. V bode 13 žiadosti/zmluvy je podpis dlžníka zo dňa 15.12.2011, za žalovaného bola zmluva opatrená pečiatkou a podpisom dňa 20.12.2011. V zmysle bodu 13. žiadosti/zmluvy jej riadnym vyplnením a následným podpisom všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o.. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500008947 zo dňa 20.12.2011 vyplynulo, že dlžníkovi - žalobcovi bol schválený úver vo výške 840,- eur so splatnosťou 42 mesiacov, výškou mesačnej splátky úveru 45,01 eur, dátumom splatnosti prvej splátky 14.02.2012 a dátumom splatnosti poslednej splátky 14.07.2015, s mesačnou periodicitou splácania úveru a dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 14, celkovou výškou úveru 840,- eur, RPMN úveru 65,52 % a jej priemernou hodnotou platnou ku dňu podpísania zmluvy 45,60 %, schválenou výškou revolvingu 505,54 eur, zvýšením celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 505,54 eur, výškou mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 45,01 eur, predpokladanou výškou RPMN po vykonaní revolvingu 70,02 % a s úverovým limitom 840,- eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, bola 1.890,42 eur, odplata za poskytnutie služby 120,58 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,02 % a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu 1.080,24 eur, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9 %. Dátum nadobudnutia platnosti aj účinnosti zmluvy o revolvingovom úvere bol 20.12.2011. Veriteľ v stanovisku k zmluve o revolvingovom úvere č. 8500008947 uviedol, že žalobcovi poskytol úver v celkovej výške 719,42 eur dňa 20.12.2011. Žalobca podľa prehľadu prijatých platieb zaplatil na úver od 14.02.2012 do 19.11.2015 celkovo 1.989,25 eur a od podania žaloby dňa 22.06.2014 do 09.11.2015 sumu 765,17 eur. Úver poskytnutý vo výške 719,42 eur žalobca prvýkrát preplatil splátkou zo dňa 08.08.2013 vo výške 37,98 eur, ktorou zaplatil dokopy sumu 741,85 eur; od tejto splátky zaplatil viac, ako mu bol poskytnutý úver, o sumu 22,43 eur. Žalobca vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 1.269,83 eur najneskôr do 17.06.2016 elektronicky dňa 15.06.2016 a písomne podaním zo dňa 14.06. 2016.

1.6. Súd prvej inštancie aplikujúc § 497 Obchodného zákonníka, ustanovenia § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 20.12.2011, ustanovenia § 40, § 41, 44 ods. 1, 2, § 46 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, § 451, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) dospel k záveru, že z dôvodu rozličných obsahových náležitostí žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere vyplnenej žalobcom 15.12.2011 (body 1 - 5) a podpísanej žalovaným 20.12.2011 (ktorý vyplnil bod 6), ktoré sa líšia v údajoch o RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu, nemožno hovoriť o akceptácii návrhu zmluvy žalovaným, ale o novom návrhu, ktorý mal byť žalobcom písomne prijatý alebo odmietnutý (§ 44 Občianskeho zákonníka). V konaní nebola preukázaná existencia dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov o výške RPMN pre úver, a teda v dôsledku nedodržania obligatórnej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je táto neplatná v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zároveň sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z.. Okresný súd uviedol, že písomná forma zmluvy požadovaná §-om 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bola dodržaná len v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. Jeho následné schválenie s uvedením výšky úveru a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, RPMN obsahuje len oznámenie veriteľa, ktoré žalobca nepodpísal. Súd takýto spôsob uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy považoval za nekalú praktiku žalovaného, nakoľko v čase podpisu zmluvy žalobca nevedel, v akej výške a s akými podmienkami bude úver schválený, pretože vypísal len žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru mu malo byť oznámené následne žalovaným, kde už nemal možnosť ovplyvniť výšku úveru, ani podmienky

jeho poskytnutia - výšku úrokov, splátky a podobne. Zmluvným stranám preto vznikla povinnosť vydať si, čo si navzájom plnili, titulom bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu. Žalobcovi bola vyplatená suma 719,49 eur, splatil 1.989,25 eur, preto by mal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.269,83 eur (1.989,25 - 719,42).

1.7. K námietke premlčania vznesenej žalovaným súd prvej inštancie uviedol, že úver bol žalobcovi poskytnutý vo výške 719,42 eur, zaplatením sumy 37,98 eur dňa 08.08.2013 došlo prvýkrát k plneniu bez právneho dôvodu (celkovo bola zaplatená suma 741,85 eur) a začala plynúť objektívna premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 08.08.2016. Žaloba bola podaná na okresnom súde dňa 22.06.2016, v zákonnej objektívnej trojročnej premlčacej dobe.

1.7.1. Pri skúmaní počiatku a plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby vychádzal súd prvej inštancie s poukazom na § 391 ods. 2 C. s. p. z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/197/2017-88 a po výsluchu žalobcu (ktorého celú výpoveď uviedol v ods. 12 odôvodnenie rozsudku) dospel k záveru, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť predtým, ako žalobca splnomocnil svojho právneho zástupcu na zastupovanie a vykonávanie všetkých právnych úkonov, súvisiacich so zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500008947. Z uvedeného plnomocenstva vyplýva, že bolo dané dňa 16.03.2016, pričom žalobca vo výpovedi zo dňa 14.12.2017 uviedol, že sa o možnosti žiadať o vydanie bezdôvodného obohatenia dozvedel od svojho kolegu v práci približne dva mesiace pred udelením plnej moci na zastupovanie v tomto konaní. Následne ale uviedol, že sa pomýlil a medzi rozhovorom s kolegom o možnom bezdôvodnom obohatení a podpisom plnomocenstva ubehlo nie viac ako dva týždne. Súd potom ustálil, že subjektívna premlčacia doba začala najskôr plynúť dva mesiace pred podpisom plnej moci, t.j. 16.01.2016, ešte v rámci objektívnej premlčacej doby. Žaloba potom bola podaná aj v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe.

1.8. V zmysle § 517 ods. 2 OZ a s poukazom na § 3 nar. č. 87/1995 Z. z. uložil okresný súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8% ročne z priznanej istiny 1.269,83 eur odo dňa nasledujúceho po lehote, ktorú poskytol žalobca žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia (do 17.06.2016).

1.9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania (druhý výrok) zdôvodnil súd prvej inštancie ustanovením § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. a plným úspechom žalobcu v konaní. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

1.10. Vychádzajúc z § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch v platnom znení a skutočnosti, že žalobca bol ako spotrebiteľ oslobodený od platenia súdneho poplatku a v konaní bol úspešný, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 6 % z priznanej sumy 1.269,83 eur (tretí výrok) v zmysle položky 1a sadzovníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch.

2. Žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“) vo včasnom odvolaní podanom proti celému rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) C. s. p. navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol a odvolateľovi priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

2.1. Namietol, že pre vznik zmluvy o revolvingovom úvere nebola potrebná ani objektívne možná dohoda o RPMN; tento údaj sa nikdy nenavrhuje ani nedohoduje. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ani iný právny predpis neurčuje, že údaj o RPMN bude dohodnutý. Okresný súd mal v prvom rade zdôvodniť, či sa údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov dá dohodnúť. Pri určení RPMN sa (§ 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z. z.) vychádza z údajov platných v čase uzavretia zmluvy, medzi ktoré patrí aj dátum prvého čerpania úveru. Tento je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase podania žiadosti o poskytnutie úveru. Uvedením RPMN schváleného úveru či revolvingu hodnotou zhodnou s predpokladanou RPMN uvedenou v bode 5 každej zmluvy by žalovaný porušil zákon o spotrebiteľských úveroch. RPMN nenavrhol žalobca, v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru je uvedený len údaj o predpokladanej RPMN. Zákon o spotrebiteľských úveroch nepredpokladá, že by sa náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 mali dohodnúť, vyžaduje, aby boli v zmluve uvedené. Strany sa napr. nemôžu dohodnúť ani o tom, kto bude kontrolným orgánom pre zmluvný vzťah, lebo ide o otázku danú právnymi predpismi. Odvolateľ na podporu svojich tvrdení citoval z uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn.

3Co/106/2016 zo dňa 03.11.2016. Okresný súd podľa žalovaného nesprávne právne posúdil otázku vzniku zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300028429 zo dňa 26.03.2010 (správne má byť uvedené zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500008947 zo dňa 20.12.2011, pozn. odvolacieho súdu), ktorá bola pre rozhodnutie rozhodujúca, rozsudok napadnutý odvolaním je preto nesprávny a nezákonný.

2.2. Okresnému súdu vytkol aj priznanie úroku z omeškania žalobcovi, nakoľko v konaní neboli preukázané skutočnosti, ktoré by priznanie tohto nároku a v uvedenej výške oprávňovali. Rozhodnutie v tejto časti odvolateľ považuje aj za nepreskúmateľné, keďže neuvádza žiadne dôvody pre takéto rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu zdôraznil, že obligatórne údaje obsiahnuté v bode 6 úverovej zmluvy boli doplnené až po prijatí návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu, pričom niektoré z nich sa líšia od údajov obsiahnutých v bode 5 úverovej zmluvy. Práve toto doplnenie údajov s odlišnými parametrami úveru do bodu 6 zmluvy žalobca považuje za prijatie návrhov s dodatkami, ktoré sa v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka považuje za nový návrh. Nakoľko zmena návrhu považovaná za nový návrh nebola druhou zmluvnou stranou - spotrebiteľom prijatá, nedošlo k platnému uzavretiu úverovej zmluvy. Skutočnosť, že takýmto spôsobom uzavretú zmluvu nie je možné považovať za platne uzavretú bola judikovaná napr. v rozhodnutiach Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 09.12.2014 sp. zn. 13Co/1266/2014, zo dňa 09.12.2014 sp. zn. 13Co/1269/2014, alebo zo dňa 15.02.2017 sp. zn. 17Co/233/2016. Zdôraznil pritom čl. 2 základných princípov C. s. p., v zmysle ktorého strana konania môže očakávať, že jej spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. Navrhol potvrdenie rozsudku okresného súdu ako vecne správneho a uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Odvolateľ odvolaciu repliku nepodal (§ 374 ods. 1 C. s. p.).

5. Súdne konanie bolo začaté za účinnosti procesného kódexu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok účinný do 30.06.2016. Od 01.07.2016 sú sudy povinné aplikovať Civilný sporový poriadok v zmysle jeho prechodného ustanovenia § 470 ods. 1.

6. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C. s. p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) vec prejednal v medziach odvolania žalovaného (§ 380 ods. 1 C. s. p.), v rozsahu určenom ustanovením § 379 C. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C. s. p. a rozsudok okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie, logické a presvedčivé, odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalovaného v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

7. Odvolateľ všeobecne tvrdil, že odvolanie podáva z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) C. s. p..

7.1. Odvolací dôvod podľa § 365 písm. b) C. s. p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane sporu realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu. Konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

7.2. Inou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) C. s. p.) je procesná vada, ktorá nie je subsumovateľná pod ostatné odvolacie dôvody, pokiaľ mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. pochybenia pri vykonávaní dôkazov, porušenie povinnosti viazanosti súdu iným rozhodnutím). Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť súdneho rozhodnutia.

7.3. Odvolacie námietky týkajúce sa väd v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa môžu prejaviť v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.).

7.4. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie

skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

8. Vzhľadom na východiská uvedené v bodoch 7.1. - 7.4. tohto rozhodnutia a obsah odvolania odvolací súd konštatuje, že jedinou riadne zdôvodnenou odvolacou námietkou bola námietka nesprávneho právneho posúdenia skutočností, či medzi stranami sporu dňa 20.12.2011 bola, alebo nebola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere č. 8500008947.

8.1. Po preskúmaní spisu, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného okresným súdom odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri posudzovaní procesu uzatvárania zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500008947 aplikoval správnu právnu úpravu - § 44 Občianskeho zákonníka - ktorú správne vyložil. Žiadosť podpísanú žalobcom dňa 15.12.2011 o poskytnutie revolvingového úveru č. 8500008947 (časť 5 zmluvy) žalovaný považoval za návrh na uzavretie zmluvy (ofertu), ako vyplýva aj z jeho odvolacieho tvrdenia, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy. Ak by ofertu robil žalovaný, jej akceptantom by musel byť žalobca, ale časová postupnosť celého procesu svedčí o opaku. V procese uzatvárania zmlúv má subjekt, ktorému je návrh na uzavretie zmluvy určený, možnosť návrh iba akceptovať, alebo odmietnuť. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je totiž odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh (§ 44 ods. 2 veta prvá OZ). Prejav vôle žalovaného obsiahnutý v časti 6 zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500008947, podpísaný 20.12.2011, nie je totožný s návrhom, podpísaným žalobcom 15.12.2011, preto je potrebné ho považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy. Žalovaný navyše v odvolaní potvrdil, že údaj o RPMN nenavrhol žalobca (oferent), z čoho vyplýva, že žalovaný (akceptant) oferentom nenavrhnúť údaj nemohol akceptovať. Uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo ku dňu 20.12.2011 vyžadované v § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. s tým, že majú byť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nakoľko je zmluva dvojstranný právny úkon, uvedenie tohto údaju predpokladá predošlú dohodu zmluvných strán v tom zmysle, že po určení výšky RPMN spôsobom určeným v § 19 zákona o spotrebiteľských úveroch majú zmluvné strany možnosť výberu, či zmluvu uzatvoria, alebo nie. Ak tento údaj chýba v návrhu na uzavretie zmluvy, nemôže dôjsť k jeho akceptácii.

8.1.1. Odvolací súd vzhľadom na argumentáciu odvolateľa, že medzi údaje platné v čase uzavretia zmluvy, z ktorých sa vychádza pri určení RPMN, patrí aj dátum prvého čerpania úveru dáva do pozornosti, že zákon o spotrebiteľských úveroch v § 19 ods. 5 umožňuje pri výpočte RPMN použiť tzv. dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

8.1.2. Odvolací súd po preskúmaní všetkých podstatných odvolacích námietok žalovaného, ako aj predchádzajúceho konania spolu s odvolaním napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie odvolateľom namietané nesprávne právne posúdenie veci nezistil. Súd prvej inštancie použil správne právne normy, ktoré správne interpretoval a správne aplikoval na zistený skutkový stav.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie riadne a zrozumiteľne v odseku 51. odôvodnenia vysvetlil z akých dôvodov, podľa ktorej právnej úpravy, odkedy a v akej výške žalobcovi priznal úrok z omeškania. Odvolacie tvrdenie, že okresný súd neuvádza žiadne dôvody pre takéto rozhodnutie, nezodpovedá skutočnosti, preto odvolací súd aj v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (odvolateľ neuviedol žiadne tvrdenia ani argumenty vyvracajúce správnosť vecných záverov okresného súdu).

10. Odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, odvolateľ vo vzťahu k výroku o trovách konania (druhý výrok) neuviedol žiadne, hoci ho odvolaním formálne napadol. Nakoľko ide o závislý výrok (§ 379 písm. a) C. s. p.) od výroku vo veci samej, odvolací súd ho podrobil odvolaciemu prieskumu a zistil jeho vecnú správnosť aj súlad s právnou úpravou.

11. Keďže odvolateľ podal odvolanie formálne proti celému rozsudku, ale vo vzťahu k tretiemu výroku neuviedol žiadne odvolacie dôvody a odvolací súd je dôvodmi odvolania viazaný, tento výrok odvolaciemu prieskumu nepodrobil.

12. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C. s. p.. V spore bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení

odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalovanému.

12.1. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. V závere odvolací súd vo vzťahu k súdu prvej inštancie poukazuje na potrebu venovať náležitú pozornosť písomnému vyhotoveniu súdneho rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísanú formu a obsahové časti. V odôvodnení rozsudku súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Odôvodnenie rozsudku však nemá byť sumarizáciou celého spisu alebo všetkých písomných podaní sporových strán. Úlohou sudcu je do odôvodnenia rozsudku skoncentrovať iba podstatný obsah tých procesných úkonov a prednesov sporových strán, ktoré sú relevantné pre konanie a rozhodnutie. Je potrebné vyhnúť sa tomu, aby bol text rozhodnutia popisný. Rozsah v odôvodnení uvedených prednesov strán sporu nemá byť tak stručný, aby to bolo na úkor pochopenia problematiky konania, ale ani zbytočne obsiahly s uvádzaním prílišných podrobností (Stanovisko Rc 4/1968). Odvolací súd zistil, že okresný súd v odôvodnení rozsudku na jeho 10-tich z 21 strán (strany č. 3 - 12, odseky 5. - 6. odôvodnenia) uvádza doslovné znenie celej žaloby (vrátane formulácií typu „poukazujeme na to, že“ a úplných citácií právnej úpravy § 451 ods. 1, 2 a § 456 Občianskeho zákonníka) aj doslovné znenie celého vyjadrenia žalovaného (vrátane formulácií ako „žalovaný podáva k žalobe nasledovné vyjadrenie:“, alebo „namietame miestnu nepríslušnosť“, „ako žalovaný napádame aj dôvodnosť tvrdenia“, „tvrdíme, že“, „navrhujeme, aby“), čo je v rozpore s vyššie uvedenými zásadami tvorby súdnych rozhodnutí aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a vo vzťahu k ďalšej, tzv. argumentačnej časti, vysvetľujúcej právny záver okresného súdu, nadbytočným a neefektívnym.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).